

[Bij N°. 48 dezer Courant behoort een Vervolg.]

WEENEN, 21 Februarij.

Ter zake der voortdurende vijandelikheden aan den Donau, heeft Z. M. de Keizer besloten, om de reeds aan de turksche grenzen vereenigde oostenrijksche troepen met nog 25,000 man te versterken.

— De berigten uit de vorstendommen melden, dat door het beschieten van de turksche schepen bij Rutschuck, in den nacht van den 8^{den} op den 9^{den}, verreweg de meeste zoodanig zijn beschadigd, dat zij onbruikbaar moeten worden geacht voor verdere dienst, en de Turken niet ligtelijk een overgang van den Donau op dat punt zullen kunnen ondernemen. Voorts zijn in den nacht van den 12^{den} nog twee batterijen op het eiland opgeworpen en van zwaar geschut voorzien, waarmede de generaal v. Schilder de vesting Rutschuck denkt te bombarderen. Ook tegenover Matschin hebben de Russen een eiland bezet en gewapend, met oogmerk, om de in de haven van die sterkte liggende turksche stoomschepen en kanonneersloepen te bestooken.

De uit Bessarabie aangekomen tweede divisie van het 5de korps, is bij Galacz en Ibraïl geposteerd. Uit Odessa wordt van den 12^{den} gemeld, dat de generaal Skobelsin, bevelhebber van het 6de korps, aldaar is aangekomen, en dat een deel zijner troepen reeds de Pruth is overgetrokken. De genoemde generaal begeeft zich naar Bucharest om bevelen te erlangen, verwaarts zich te wenden. Waarschijnlijk zullen deze troepen zich langs den kortsten weg naar den Donau begeven. Bij hunne aankomst aldaar zal het bedrag der russische krijgsmagt aan dien vloed op 175,000 à 200,000 man kunnen worden geschat.

Naar luid van berigten uit Bucharest van den 12^{den}, was het aldaar bekend, dat de versterkingen, welke de Turken uit Schumla wachtende waren, in Matschin, Silistria en Rutschuck waren aangekomen, zoodat men zich voorstelde, dat het met den zoo dikwerf aangekondigde algemeenen aanval der turksche krijgsmagt, ernst zoude worden. Aan de zijde der Russen waren deswegens de noodige maatregelen van voorzorg genomen. Den 13^{den} is in Widdin eene proclamatie afgelezen van den nieuwen turkschen minister van Oorlog aan de troepen, waarin de zegepraal over de russische krijgsmagt als onvermijdelijk wordt voorgedragen. Kalefat is nu aan alle zijden, behalve aan die van den Donau, omsingeld; men verwachtte, dat de Turken van daar een uitval zouden beproeven.

Een bankiershuis in Adrianopol, heeft, in verband met een huus van Konstantinopol, de turksche regering 20 millioenen turksche piasters voorgeschoten. De helft daarvan is naar het hoofdkwartier van Schumla gezonden, alwaar het geldgebrek hoog was gestegen.

PARIJS, 22 Februarij.

De *Moniteur* behelst heden weder eene officiële mededeeling, in verband met de oostersche aangelegenheden, van den navolgenden inhoud: „De Regering heeft, door de openbare bekendmaking te gelasten van al de bescheiden, die betreffende het oostersche vraagstuk zijn gewisseld, een nieuw blijk gegeven van de belangeloosheid en eerlijkheid harer bedoelingen. Het hoogste gezag, 't welk zijn hechsten steun vindt in den nationalen wil, en door geen andere beweegreden wordt gedreven dan de handhaving van de eer en het belang van Frankrijk, kan den geheimzinnigen staatkundigen weg niet volgen, welke wordt ingeslagen door diegenen, welke kracht bestaat in kuiperij en bedekte handelingen. De wapenen der Regering alhier zijn opregtheid en openhartigheid. Het verspreiden van licht over hare gedragingen kan haar niet schaden. Ook mag zij de gelegenheid niet laten voorbijgaan, om dubbelzinnige uitleggingen en misverstand te voorkomen, opdat elk duidelijk gevoele, wat hij te hopen en te vreezen heeft.

„In den oorlog, welke in het Oosten is ontstaan, heeft Frankrijk, naauw met Engeland vereenigd, zich verklaard voor het goed regt, en in 't belang van eene zaak, waarbij geheel Europa het grootste belang heeft. Inde daad toch zou de onafhankelijkheid der verschillende Staten worden bedreigd, ingeval Engeland gadoogde, dat de russische invloed eene onbepaalde uitbreiding erlangde, of dat Rijk de gelegenheid werd gelaten om naar goedvinden landen en volkeren te overheerschen en aan zich eijnsbaar te maken. Die waarheid springt elk duidelijk in het oog. Oostenrijk verklaart zich, in weerswil der naauwe banden van vriendschap, welke die mogendheid met het Hof van Rusland vereenigen, dagelijks meer en meer ten gunste van de door ons voorgestane staatkundige beginselen, en Pruisen, wij twijfelen daaraan niet, zal eene staatkundige rigting blijven volgen, welke overeenkomstig is met den wensch en het belang van geheel Duitschland.

„Een oorlog, ter zake van welchen men gerustelijk kan zeggen, dat al de mogendheden van het vaste land zich, hetzij openlijk hetzij meer bedektelijk, tegen Rusland hebben verklaard, zou geene gevaren opleveren, ware het niet, dat men verwikkelingen te duchten had van de zijde der revolutionairen, die wellicht de gelegenheid zullen te baat nemen, om hier of daar het hoofd opteesten. Het is alzoo voor de Regering eene dure verplichting, om thans reeds openlijk te verklaren, ten aanhoore van al diegenen, welke van de tegenwoordige tijds-omstandigheden gebruik mogten willen maken, om onlusten te doen ontstaan, hetzij in Griekenland hetzij in Italië, dat zij zich daardoor regtstreeks vijandig zouden stellen tegenover de belangen van Frankrijk. Boven hebben wij reeds aangemerkt, dat nooit door het Bewind eene staatkunde,

om zoo te spreken, met twee aangezigten zal worden in toepassing gebracht. De Regering alzoo, vastelijk besloten hebbende om de onafhankelijkheid van het turksche Rijk te Konstantinopol te handhaven, zou uit dien hoofde niet kunnen dulden, dat inbreuk op die onafhankelijkheid werd gemaakt in Griekenland, ten gevolge van eene botsing tusschen de daar te lande in het staatkundige bestaande partijen; zij zou uit dien hoofde nooit kunnen veroorloven, ingeval de vanen van Frankrijk en Oostenrijk zich in het Oosten vereenigen, dat men pogingen aanwendde, om die vanen te scheiden op de Alpen.

Men houdt deze officiële nota voor een openbaar antwoord op eene missive van den oostenrijkschen minister v. Buol, aan den minister van Buitenl. Zaken, den heer Drouin de Lhuys, hoofdzakelijk hierop nederkomende, dat Oostenrijk niet ongezend was om zich aan Frankrijk aantesluiten, doch uit den aard der zaak moest vreezen, dat de revolutionaire geest zou ontwaken en de veiligheid des Lands in gevaar brengen. Inmiddels ontbreekt het niet aan personen, die van meening zijn, dat de fransche bewindlieden, die zoo hoog opgeven van hunne openhartigheid, zich eenigzins duidelijker hadden kunnen verklaren aangaande hunne bedoelingen. Wat Griekenland betreft, zoo mag men aannemen, dat Frankrijk voornemens is, om naar vermogen medetewerken tot het onderdrukken van revolutionaire woelingen daar te lande. De uitdrukking echter, dat Frankrijk „ingeval zijne vanen zich in het Oosten vereenigen met die van Oostenrijk, nooit zou kunnen veroorloven, dat pogingen werden aangewend tot het scheiden der vanen op de Alpen,” schijnt voor meer dan éene uitlegging vatbaar te zijn. In elk geval zou daaruit moeten worden afgeleid, dat de bewindlieden alhier nog zoo geheel zeker niet zijn van den onverdeelde bijval der oostenrijksche Regering. In de dagbladen *le Pays* en *le Siècle* wordt bepaaldelijk berigt, dat Oostenrijk en Pruisen alles behalve gunstig gestemd zijn ten aanzien van de door Frankrijk en Engeland gevolgde staatkundige beginselen. Deze mededeeling strookt niet geheel met de van de zijde der duitsche mogendheden afkomstige opgaven, welke dezer dagen in het bekende half-officiële, te Frankfort uitkomende dagblad zijn opgenomen en waaruit op de meest overtuigende wijze zou blijken, dat Oostenrijk eene strikte onzijdigheid in acht zal nemen en in geen geval zich aan Rusland aansluiten, zoolang die Mogendheid aanvallenderwijze tegen Turkije zal blijven te werk gaan. — Dat in de gegevene omstandigheden aller oogen in de diplomatieke en hogere financiële kringen op Oostenrijk zeer sterk gevestigd zijn, behoeft wel te naauwernood vermelding.

Hier wordt verzekerd, dat de Keizer van Rusland eerlang een manifest zal uitvaardigen, waarin hij bepaaldelijk aan de westelijke mogendheden verklaart, dat hij gereed is, om met haar oorlog te voeren. Of dit gerucht met de waarheid overeenkomstig is, zal de tijd moeten leeren. Inmiddels wordt de algemeene aandacht zeer beziggehouden door eene in het officiële dagblad van Petersburg, van 16 Februarij, voorkomende nota der russische Regering, van den navolgenden inhoud: „Het algemeen is onderrigt geweest, dat de mededeeling, waarmede de engelsche en fransche gezanten ter kennis van het keizerlijke Bewind hebben gebracht, dat hunne Hoven hadden besloten, om de vereenigde fransche en engelsche eskaders naar de Zwarte-zee te zenden, slechts *mondeling* was gedaan. De Keizer heeft deze wijze van handelen, bij de bestaande verwikkelingen van ernstigen aard, als eenigermate ongevoelend beschouwd en als kunnende leiden tot misverstand, en uit dien hoofde zijne vertegenwoordigers te Parijs en te Londen gelast, om bepaalde *schriftelijke* inlichtingen te vragen, aangaande den aard en de strekking van den gedanen stap. Ten gevolge van officiële, tusschen de beide geallieerde Kabinetten en onze ministers gewisselde nota's, is het gebleken, dat de Gouvernemen ten van Frankrijk en Engeland niet alleen hadden voorgewend (*prétendu*), dat zij de Turken zouden beschermen tegen elken aanval op zee van de zijde der Russen, maar ook, dat zij hen zouden ondersteunen, bij het zenden van het benodigde naar hunne zeehavens; en dit een en ander, terwijl zij Rusland zouden beletten om zijn eigene havens van het benodigde te voorzien; in een woord, terwijl zij al het mogelijke zouden aanwenden, des gevorderd met aanwending van geweld van wapenen, om die mogendheid het onbelemmerd bevaren van de Zwarte-zee onmogelijk te maken.

„Ten gevolge van de door de genoemde mogendheden aangenomene houding wordt, volgens het gevoelen des Keizers, niet alleen ernstige inbreuk gemaakt op zijn gezag als oorlogvoerende partij, maar daardoor nemen tevens twee mogendheden, die tot dusver slechts toeschouwers waren gebleven van den oorlog, een werkdadig aandeel aan den strijd. Z. Keizerl. M. heeft het noodig geacht, om van dit oogenblik af reeds plegtig te protesteren tegen deze inbreuk, onder bijvoeging, dat hij zich voorbehoudt, om in de verder voorkomende gevallen zoodanig te handelen, als hij zal vermeenen te behoeven. Inmiddels heeft de Keizer begrepen, dat de toestand, waarin aanvankelijk zijne vertegenwoordigers te Parijs en te Londen waren gebracht, niet wel was overeentebrengen met zijne eigene waardigheid en met staatkundige betrekkingen, welke, toe ingewikkeld ook in de laatste tijden geworden, nog niet geheel het karakter van vriendschap en wederzijdsch vertrouwen hadden verloren. Alzoo hebben de heer von Kisseleff en de baron von Brunnow, ingevolge de vroeger aan hen verstrekte instructien, hunne paspoorten aangevraagd, terstond nadat zij de verlangde inlichtingen hadden ontvangen, en hebben zij Frankrijk en Engeland verlaten. Ten gevolge van

de schorsing der diplomatieke betrekkingen tusschen Rusland en de beide gouvernementen, zullen sir H. Seymour en de markies de Castellbajac eveneens Petersburg verlaten.

Onlangs is medegedeeld, dat de markies de Castellbajac reeds hier was aangekomen. De Regering heeft het noodig geacht, door middel van haar officieel orgaan, deze opgaaft te doen tegenspreken.

— Men verzekert heden, dat de bewindlieden zich werkelijk hebben verstaan met het bankiershuis *Rothschild*, aangaande de grondslagen, waarop eene geldleening zal worden gesloten. De benodigde fondsen zouden tegen den cours van 64 pc. worden geleverd.

— Aangaande de aanstaande expeditie naar de Levant, wordt nog medegedeeld, dat aanvankelijk slechts 5 brigades derwaarts zullen worden gezonden, ten gezamenlijke bedrage van 25,000 man. Vier divisie-generaals zijn aangewezen tot het voeren van het bevel over al de naar het Oosten bestemde troepen, namelijk de generaals: *Pelissier*, *Canrobert*, *d'Allonville* en *Bosquet*. De brigade-generaal *Ferray* zal met het bevel over de kavallerie worden belast en wellicht naderhand ook nog de prins de la *Moskowa*. De afdeeling kavallerie zal denkelijk zijn zamengesteld uit het 11de regiment dragonders, 't welk thans te Rome in bezetting is, en twee eskadrons van elk der algerijnsch regimenten spahi's en africaansche jagers. De organisatie van de afdeeling ruitery is opgedragen aan den generaal *Wimpfen*, die, omstreeks drie weken geleden, van hier is vertrokken, ten einde zich daarmede bezig te houden. Men houdt steeds vol, dat de stad Varna van eene betrekkelijk sterke bezetting, uit fransche en engelsche troepen bestaande, zal worden voorzien. Het aantal manschappen, 't welk daar in bezetting zal worden gelegd, wordt begroot op 10,000 man Franschen en 5000 man Engelschen.

— In het half-officiële dagblad *la Patrie* leest men eene zeer gunstige karakter-beschrijving van den tegenwoordigen turkschen opperbevelhebber *Omer-bassa*. Volgens de schrijvers van dat blad, is de genoemde bevelhebber aliezins overtuigd, dat het turksche leger met vele bezwaren te worstelen zal hebben, doch twijfelt hij er niet aan, of het zal vele en belangrijke diensten kunnen bewijzen. Hij beschouwt de gevechten bij Oltenitze, Kalefat, Matschin en de voorposten-schermutselingen, die gewisselijk zullen worden voortgezet, tot dat meer ernstige botsingen plaats zullen hebben, als zeer nuttige oefeningen voor de turksche soldaten en bevelhebbers, ten gevolge waarvan zij van lieverlede aan het vuur gewend geraken en dagelijks meer bekend worden met de militaire operaties tegenover den vijand. Daarbij wordt gevoegd, dat *Omer-bassa* blijken geeft van groote bedaardheid, en dat hij het volledige vertrouwen zijner onderhebbende krijgsmagt bezit.

Nog deelt *la Patrie* eenige bijzonderheden mede aangaande de turksche vestingen, welke den Donau verdedigen en die, volgens dat blad, thans alle volkomen goed gewapend zijn en behoorlijk van voorwerpen voorzien. Vooral heeft *Omer-bassa* de noodige zorg gedragen voor de wapening van de vesting Schumla. De oude fort en aldaar zijn geheel hersteld en met elkander, door middel van redouten, vereenigd. De artillerie der bezetting is zeer talrijk, goed geoefend en behoorlijk gehuisvest, en geene maatregelen zijn verzuimd, om die gewichtige sterkte in een geduchten staat van tegenweer te brengen.

— Onder dagteekening van den 17^{den} Februarij, wordt uit Madrid gemeld, dat het Hof aanstalten maakte, om eerlang naar Aranjuez te vertrekken. Men hield het voor niet geheel onmogelijk, dat de Koningin het verlangen had aan den dag gelegd, om zich tijdelijk uit de spaansche hoofdstad te verwijderen en in geen geval daar tegenwoordig te zijn op het tijdstip, waarop de ministers zouden overgaan tot het uitvaardigen van verordeningen, die uit den aard der zaak een diepen indruk op het spaansche volk moesten maken.

LONDEN, 22 Februarij ('s avonds).

In de heden middag gehoudene zitting van het Huis der gemeenten is het in de vorige bijeenkomst genomen besluit, waarbij de door de Regering gevraagde uitgaven voor het zeewezen zijn toegestaan, bekrachtigd. De heer *Hume*, welke bij de beraadslaging over die uitgaven niet tegenwoordig was geweest, heeft bij deze gelegenheid met nadruk zijne goedkeuring daaraan gehecht en de staatkunde van het gouvernement, ten aanzien van de turksch-russische zaken, geprezen. Hij zeide, dat de vermeerdering van troepen, waartoe nu besloten was, geringer was, dan hij verwacht had: met genoegen zag hij daarin een blijk van de zucht der Regering om de uitgaven zomin mogelijk optevoeren: deze kosten waren echter noodig om, zoo als hij zich uitdrukte, eene barbaarsche mogendheid te beteugelen; het verheugde hem, dat Engeland als een enig man was opgestaan om het verdrukte Turkije tegen den onderdrukker te verdedigen; enz. — Ook nog eenige andere sprekers hebben zich in een gelijken zin verklaard. Lord *Palmerston* heeft zijn genoegen betuigd over het vertrouwen, 't welk de vergadering in de Regering stelde, en de verzekering gegeven, dat in buitengewone mate gezorgd was voor alles wat de gezondheid en de uitrusting der naar de Levant bestemde troepen betreft. Hij voegde er bij, dat de britsche troepen doorgaande beter verzorgd worden dan die van andere landen, en dat dit eene voorname reden was van hunne voortreffelijkheid boven andere.

— In het regeringsblad zijn thans de voornaamste benoemingen voor den staf der naar de Levant bestemde krijgsmagt bekend gemaakt. Lord *Raglan*, de bevelhebber, is tot den rang van generaal bevorderd; de kollo-

